

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični u vijeću sastavljenom od sudije Tabaš Predraga, kao predsjednika vijeća, sudije Vesne Pean i Vladimira Novovića, kao članova vijeća, uz učešće Novčić Slobodanke, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog J. R., koga brani B. R. advokat iz Podgorice, zbog krivičnog djela razbojništvo iz čl. 242. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore i krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore, odlučujući po optužnici Višeg državnog tužilaštva u Podgorici Kt.br. 276/09, od 04.12.2012. godine, koju je na glavnom pretresu zastupala Lepa Medenica-zamjenik VDT-a u Podgorici, nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, dana 30.11.2015. godine, u prisustvu zastupnika optužbe, optuženog i njegovog branioca, nakon tajnog vijećanja i glasanja, dana 07.12.2015. godine, donio je i istog dana javno objavio

P R E S U D U

Optuženi: J. R., JMBG ..., od oca S. i majke D., rođene S., rođen godine u N..., sa prebivalištem u N...-ul. B... P... ..., oženjen, otac dvoje maloljetne djece, nezaposlen, pismen, završio srednju školu, srednjeg imovnog stanja, osudjivan i to: presudom Opštinskog suda Nikšić K.br. 116/89 od 01.09.1989. godine, zbog krivičnog djela krađa iz čl. 153. st. 1. KZ SRCG u vezi čl. 19. KZ SFRJ, kojom mu je izrečena uslovna osuda 4 mjeseca zatvora, uslovno na 2 godine, presudom Višeg suda u Titogradu, K.br. 38/90 od 29.05.1991. godine, zbog krivičnog djela teška krađa iz čl. 154. KZ SRCG i osudjen na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i presudom Osnovnog suda Nikšić, K.br. 189/06 od 04.06.2008. godine, zbog krivičnog djela napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti iz čl. 376. st. 3. u vezi st. 2. i 1. KZ i osudjen na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca.

K R I V J E

Zato što je:

1. Dana 14. juna 2007. godine oko 17,00 časova, u Japanu-Tokiu, u zgradi GM u Ginza 4-10-10 Distrik Chuo, u juvelirnici "Exelco Diamond Tokyo", optuženi J. zajedno sa H. R., upotrebom sile prema zaposlenim licima-oštećenim Y. O., K. T., K. W., T. M., M. N. i M. H., s umišljajem oduzeo tuđe pokretne stvari, pa je to i htio, na način što su ušli u juvelirnicu, H. R. uputio se prema vitrini u kojoj se nalazilo dragocjeni nakit, a

optuženi J. R. suzavcem koji je prethodno pripremio, izvadio iz papirne kese sa natpisom "Zara" i raspršio sprej prema oštećenima sprečavajući njihov otpor, a H. upotrebom sile pomoću alata odvalio zaključanu vitrinu i oduzeo jednu tijaru od 284,877 grama platine i 80,55 karata dijamanta i jednu ogrlicu od 57,27 grama ingota platine i 66,57 karata dijamanta, ukupne vrijednosti 284.000.000 japanskih jena protivvrijednosti 1.747.452 eura, u kom iznosu je pribavio protivpravnu imovinsku korist, nakon čega su bježeći napustili juvelirnicu, dok je oštećenima pružena medicinska pomoć zbog zadobijenih povreda,

- čime je kao saizvršilac izvršio krivično djelo razbojništvo iz čl. 242. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika.

2. U periodu od 12.04.2007. godine do 15.06.2007. godine, nakon izvršenja krivičnog djela pod tačkom 1. svjestan svog djela čije je izvršenje i htio i više puta na aerodromu na relaciji Pariz-Narita i Narita-Pariz, upotrijebio kao pravu lažnu javnu ispravu-pasoš, na način što je ovlašćenim službenicima pasoške kontrole predao putnu ispravu-pasoš broj 4302918 na ime K. M., izdat od strane Češke Republike dana 23.06.1997. godine, na koju ispravu je bila nalijepljena slika optuženog J. R.,

- čime je izvršio krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika.

Pa mu sud primjenom, citiranih zakonskih odredbi, te odredbe čl. 48. st. 1. Krivičnog zakonika, prethodno

U T V R Ć U J E

- za krivično djelo razbojništvo iz čl. 242. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, bliže opisano u tački 1 izreke, kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i 6 (šeset) mjeseci,

- za krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, bliže opisano u tački 2 izreke, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

Pa ga sud primjenom citiranih zakonskih odredbi, odredbi čl. 4,5,6,7,8,14,15,32,36,42, 48. st. 2. i 51. Krivičnog zakonika, te odredbi čl. 226, 229. i 374. Zakonika o krivičnom postupku

O S U Ć U J E

Na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i 8 (osam) mjeseci, u koju kaznu mu se uračunava vrijeme provedeno u ekstradicionom pritvoru od 26.08.2010. godine, do 23.12.2010. godine i od 12.04.2012. godine do 18.05.2012. godine, te u pritvoru po rješenju ovog suda od 18.05.2012. godine do 10.08.2015. godine.

Oštećeni Y. O., K. T., K. W., T. M., M. N. i M. H., se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućuju na redovnu građansku parnicu.

Dužan je optuženi na ime troškova krivičnog postupka-sudskog paušala plati ovom sudu novčani iznos od 300,00 eura, te na ime ostalih troškova krivičnog postupka plati novčani iznos od 69,3 eura, sve u roku od 15 dana od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Višeg državnog tužilaštva u Podgorici Kt.br.276/09 od 22.12.2009. godine, optuženom J. R., stavljeno je na teret izvršenje krivičnog djela razbojništvo iz čl. 242. stav 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore i krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika Crne Gore, pri kojoj optužnici je njen zastupnik u cjelosti ostao do završetka glavnog pretresa, predlažući sudu u završnoj riječi, da optuženog oglasi krivim i osudi po zakonu.

Optuženi J. R. negira izvršenje krivičnih djela stavljenih mu na teret i u svojoj odbrani navodi, da se unazad 2-3 godine susreće sa sličnim optužbama, da je zbog tih djela optuživan u Italiji, Španiji i na Kipru, gdje mu je sudjeno i dokazano da je nevin, zbog čega je oslobođan od odgovornosti. Dalje je naveo, da nikada nije kročio u Japan, a pogotovo ne sa putnom ispravom na ime K. M. izdatom od strane Republike Češke, pa prema tome nije mogao biti ni 14. juna 2007. godine u Tokiu, da tužilaštvo ako ga već optužuje za razbojništvo u Tokiu i falsifikovanje isprave, treba da ima neki dokaz, a ne da ga optužuje na osnovu montiranih priča, koje Interpol kao međunarodna organizacija, pokušava da mu nametne već nekoliko godina, stavljajući ga kao glavnog organizatora neke "Pink Panter grupe", za čije postojanje je saznao iz novina i da je on njen vodja. Optuženi je dalje naveo, da H. R. poznaje vrlo površno, da je par puta bio u društvu sa njim, ali se nije mogao sjetiti kad, te da mu ništa ne znače imena K. R. M. L. i O. M. C. G.. Nadalje je naveo, da su fotografije na kojima se nalazi u Tokiu falsifikovane, objašnjavajući da je tehnika danas do te mjere napredovala, da se sve može namontirati i još jednom ponovio da nikada nije bio u Japanu, pa samim tim ni u Tokiu, tako da se na tim destinacijama u Tokiu nije mogao sa bilo kim fotografisati. Pri ovakvoj odbrani optuženi je ostao do završetka glavnog pretresa.

Branilac optuženog je u završnoj riječi naveo, da nijednim provedenim dokazom nije dokazana krivica njegovog branjenika, pa je stoga predložio sudu da ga oslobodi od optužbe.

Optuženi J. R. je u cjelosti prihvatio završnu riječ svog branioca.

Sud je u dokaznom postupku proveo sledeće dokaze: na osnovu čl. 356. st. 1. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku, pročitao iskaze svjedoka O. M. C. G. dat na zapisniku o ispitivanju svjedoka od 20.08.2010. godine pred kriminalnim odsjekom Okružnog suda u Tokiju, svjedoka K. M. T. od 23.10.2008. godine, svjedoka O. T. od 18.06.2007. godine date pred pravosudnim policijskim službenikom Odjeljenja glavni grad Tokija-Odsjeka za kontrolu organizovanog kriminala, svjedoka K. T. od 11.10.2012. godine i pročitao izvještaj o istrazi DNK tipa Odsjeka za sudsku medicine stomatološkog univerziteta Kamagavi sačinjenog po vještaku Y. J., na saglasan predlog stranaka pročitao iskaze svjedoka A. H. od 18.11.2008. godine, svjedoka H. M. od 10.05.2010. godine, svjedoka K. S. od 15.10.2012. godine i svjedoka N. M. od 20.09.2010. godine date pred Okružnim javnim tužiocem u Tokiju, pročitao izvještaj o istraživanju na licu mjesta sačinjenog od strane nižeg policijskog službenika H. T. od 14.06.2007. godine i izvršio uvid u skicu lica mjesta, pročitao ljekarski izvještaj Medjunarodnog - kliničkog centra "Sveti Luka" na ime T. M.,

pročitao izvještaj o ljekarskom pregledu Medjunarodnog-kliničkog centra "Sveti Luka" za Nišijana Niciko od 14.06.2007. godine, pročitao izvještaj o ljekarskom pregledu Medjunarodnog-kliničkog centra "Sveti Luka" za H. M. od 14.06.2007. godine, pročitao prepis tekstova Japanskog krivičnog zakonika, izvršio uvid u fotodokumentaciju lica mjesta, pročitao izvještaj o istragama sačinjenog od strane policijskog odjeljenja glavnog grada Tokio od 19.10.2009. godine, pročitao tabelu sa rezultatima analize video snimka, izvršio uvid u pravosnažnu presudu Okružnog suda u Tokiju br. 2249 od 28.09.2011. godine za osuđenog H. R. koja je postala pravosnažna dana 03.04.2013. godine, pročitao izvještaj o istraživanju lica mjesta od 28.06.2007. godine i izvršio uvid u fotodokumentaciju koja čini sastavni dio izvještaja, pročitao izvještaj o procesu identifikacije osobe K. M. od 30.06.2008. godine sačinjenog od strane pravosudne policije- Policijskog odjeljenja glavnog grada Tokio Biroa za kontrolu organizovanog kriminala i izvršio uvid u lični karton optuženog J. R. Uprave policije CB Nikšić, pročitao izvještaj o postupcima prema otiscima prstiju izuzetim sa lica mjesta od 07.02.2008. godine, pročitao izvještaj o poredjenju otisaka sa prstiju od 20.06.2008. godine i 25.06.2008. godine, pročitao akt Uprave policije br. 03/8 240/12-21476/2 od 12.06.2012. godine, pročitao nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka ekonomsko finansijske struke M. B. M. o vještačenju protivpravne imovinske koristi stečene izvršenjem krivičnog djela od 07.03.2013. godine, verbalnu notu Vlade Japana broj 09/8-2674 od 19.10.2015. godine, dopis MUP-a Uprave policije-Sektor kriminalističke policije br. 47-246/15-29-75/1 od 23.01.2015. godine i izvod iz KE za optuženog J. R. Uprave policije PJ Nikšić br. 1985 od 31.03.2010. godine.

Svjedok O. M. C. G. je u svom iskazu navela, da je kao konobarica radila u noćnom klubu "New World", da je zajedno sa K. R. M. L. koju su zvali "Hoze" stanovala u stanu br. 201. u zgradi H. R., koji je korišćen za zaposlene u klubu "New World", da je preko jednog poznanika Iranca upoznala N. i P., a ubrzo nakon upoznavanja stupila u intimne odnose sa N., a H. sa P., da bi nedugo zatim Hoze prešla da živi sa P. u stanu G. M. R., a da se po odlasku H. u stan doselila K. M. T. takodje konobarica u klubu "New World". Nakon što je svjedoku predocen dokument br. 1. sa fotografijama ista identifikovala muškarca koji je ćelav i koji nosi plavu košulju kao N.-J., a na dokumentu br. 2. muškarca u košulji sa plavim prugama odnosno kockicama koji ima kosu kao P.-H., a nakon što su joj predocene fotografije DSCOO, 475, 476, 477, 479, 480, 481, 484, 485, 486 i 487 ista je objasnila, da su iste sačinjene tokom proslave N.-J. rođendana u njenom stanu dana 06.06.2007. godine koji datum stoji na fotografijama, a da je ženska osoba koja se na fotografijama grli sa N., ona. Dalje je navela, da su se N. i P. predstavljali kao Italijani, da im je vjerovala jer su perfektno govorili italijanski, a i šarmantno su se oblačili, da je prethodno od H. čula da su N. i P. lopovi, ali u početku nije vjerovala, pa je tada odlučila da pita J. koji je njegov stvarni posao i da li je u Japan došao zbog otvaranja butika kako joj je prethodno bio rekao, kada joj je J. potvrdio razlog svog dolaska i rekao da "Svaki čovjek ima nešto što ne može govoriti", dok se sumnja pojačala u trenutku kada je dodirnula torbu "LV" koju je J. stalno nosio sa sobom. Tom prilikom J. joj je skrenuo pažnju da mu ne dira stvari. Dalje je navela, da je dana 13.06.20107. godine u stanu primijetila da J. pored kuhinjskog stola drži otvoren kofer i nešto radi, da je tom prilikom u unutrašnjosti kofera vidjela konzervu spreja oblika cilindra, visine 20 cm sa vrhom savijenim kao drška, da je drška bila crvene boje, a konzerva je bila plava na spoljnoj strani, a crvena na unutrašnjoj, da je na sredini pisalo FBI, zbog čega je posumnjala da je J. policajac i tom prilikom pitala J. da li je policajac, na šta joj je on odgovorio, da je na suprotnoj strani od policije, zbog čega je pitala J. da li je lopov, na šta joj je on odgovorio "Ne sjekiraj se, ja sam lopov za pravdu, ja kradem samo od bogatih" i tom prilikom je pitao da li misli da su bogataši koji imaju više miliona napravili prvi million sa naporom i marljivošću, objašnjavajući joj da je on R. H. i da finansira sirotište u Evropi. Tada uvjerila u istinitost onog što joj je rekla H.. Istog dana oko 19 časova došla ranije kući i tom prilikom zatekla J. kao nožem rendira površinu konzerve, odnosno kako briše slova sa iste. Nakon što joj je predocena fotografija konzerve suzavca, svjedok je na slici broj 6 identifikovala konzervu koju je vidjela kod J., na kojoj je bio natpis "POLICE". Dalje je navela, da se jasno sjeća da je dana 14.06.2007. godine, dan nakon što je vidjela konzervu suzavca i shvatila da je J. "lopov" otišla sa M. u R. H. kako bi razvila fotografije sa M. digitalnog aparata marke "Sonny" i iste dala J. pored odlazak u Pariz, da je po povratku u stan oko 19 časova u stanu zatekla J., H. i M.-H., da joj je tada prišao J. držeći u rukama srebrnu tijaru, dok je M. držala u ruci ogrlicu. J.

joj je tom prilikom rekao "I steal this", što je značilo "ja sam ukrao ovo", a nakon toga joj stavio tijaru stavio na glavu i hvalisao se govoreći joj, da nikada nije nosila na sebi nešto što vrijedi 300.000,00 dolara. U isto vrijeme M. je šetala po stanu sa ogrlicom koju je nosila u rukama. Vidjela da je sa tijare već bilo skinuto nekoliko velikih dijamantata, nakon čega joj je J. pokazao jedan veliki dijamant koji je držao na dlanu, govoreći joj "ako želiš dijamant skinuću mali sa tijare", što je ona odbila. Nakon što su svjedoku pokazane fotografije, ista je na slici broj 15 prepoznala tijaru, a na slici 27 ogrlicu koju je nosila M.. Svjedok je dalje navela, da je iste noći po povratku sa posla razgovarala sa J. i pitala ga zašto radi takve stvari u njenom stanu, na šta joj je J. odgovorio da M. stan ima nadzornu kameru i čuvara, a da se njen stan nalazi na kraju hodnika i da nije upadljiv, objašnjavajući joj okolnosti kradje tijare, rekavši joj da je to uradio za račun nekog lica iz Evrope koji je tražio da mu donese dijamante, da su cilj uvijek dijamanti čija se vrijednost određuje njihovom veličinom, oblikom i bojom i da je najveća vrijednost onih koji imaju oblik suze. Tom prilikom J. joj je rekao, da su posao završili za tri sekunde, da ne postoji opasnost da će ih policija pronaći jer su tri puta promijenili taxi i da je ruke istrljao "super bondom" da ne bi ostavio tragove prstiju, a da će prenošenje dijamantata do Evrope izvršiti ženski član njihove grupe, da su pljačku izvršili kritičnog dana jer je padala kiša, zbog čega je tada bilo najpovoljnije. Svjedok je dalje navela, da je vidjela kada je J. sa tijare skinuo ostale dijamante inakon što niko nije htio da ih uzme, bacio ih u WC šolju i povukao vodu. Nakon čega je voda u šolji postala žuta. Svjedok je dalje navela, da joj je J. rekao da će u Evropu otići preko Francuske, jer je obezbeđenje na aerodromu "Charles de Gaulle u Francuskoj najmekše", te da je J. dana 15. juna u 11 časova, avionom napustio Japan. Nakon što su svjedoku predložene fotografije brojeva od 629 do 635, ista na njima identifikovala J., M. i sebe i navela da su te fotografije snimljene kada je J. išao iz Japana sa aerodroma Narite, te da je svo vrijeme sa J. komunicirala na engleskom, španskom, italijanskom i portugalskom jeziku.

Svjedok K. M. T. je u svom iskazu navela, da je u Tokio došla 24.05.2007 godine i smjestila se u stanu u zgradi "House Roppongi" gdje je živjela njena prijateljica M. sa još jednom rumunkom i prijateljem italijanom N.. Pitala je M. čim se bavi njen prijatelj N., na šta joj je M. odgovorila, da joj je N. prijatelj i da je u Japan došao zajedno sa P. da krade nakit, odnosno da će ukrasti tijaru u Ginzi, ali da nije opasan tip. Svjedok je dalje navela, da je naveče na dan kada je došla u Tokio prvi put vidjela N. i P. jer su bili došli na stan kod Marte kojom prilikom ih joj je M. predstavila, da je nakon toga zajedno sa M., H., N. i P. nekoliko puta izašla u diskoteku i u restoran u Roppongiu, da je H. B. koja je radila kao konobarica u Roppongiu i kod koje je stanovao P., a da je pravo ime H., K. R. M. L.. Dalje je navela, da joj je M. početkom juna više puta rekla "Oni će uraditi. Oni će uraditi", misleći pritom, da će ukrasti tijaru sa nakitimima u bižuteriji u Ginzi, da bi nakon nekog vremena čula kako je M. "Ja sam završila da živim zajedno sa lopovom".

Svjedok A. H. je u svom iskazu navela, da je bila zaposlena kao konobarica u klubu "New World" koji se nalazio u Roppongiu. Nakon što joj je od strane pravosudnog policijskog službenika pušten snimak sa DVD -a, na snimku ma kome su snimljena dvojica stranih muškaraca sa crnim sakoima kako dolaze do prodavnice i jedan od njih ulazi u prodavnicu, svjedok je navela, da muškarac koji je ušao u prodavnicu i koji je nosio crni sako i naočare veoma liči na P., da su fizičke osobine P. sledeće da je visok između 170 i 175 cm, da ima oko 40 godina, da mu je boja kože bijela, da je prosječne tjelesne gradje, da mu je boja očiju tamno smeđa, a boja kose običan sa crnom bojom, da P. ima sledeće karakter: da mola ispod lijevog oka i da ima veliku udaljenost između nozdruva, da na snimku muškarac ima dugačku kosu, ali da misli da nosi periku, te da po navedenim osobinama i po osobinama lica muškarac na snimku mnogo liči na P. ili Z. R. ili H. R. rođenog 17.04.1968 godine. Svjedok je dalje objasnila, da muškarac koji čeka ispred prodavnice nosi crni sako, da po stavu tijela taj muškarac veoma liči na N. koji je zajedno sa P. dolazio kod O. M. K. G. u noćni klub "New World" u Roppongiu od aprila do sredine juna 2007 godine, da N. ima sledeće fizičke osobine: da ima oko 35 godina, da je visok oko 180 cm, da ima bijelu boju kože, da je krupne tjelesne gradje, da mu je boja očiju tamno smeđa, da mu je kosa kratka, kao ćelav, da ima kriv nos, da muškarac na snimku ima izobilane kose, ali da misli da nosi periku, te da po navedenim osobinama i po osobinama

lica taj muškarac veoma liči na K. M. ili F. S. ili J. R., čije ime je zaznala od policijskog detektiva. Nadalje, svjedok je nakon što je vidjela snimak čovjeka kako ulazi u WC i izlazi iz njega objasnila da je natom snimku snimljen stranac sa crnim sakoom i naočarima kad ulazi u WC i izlazi iz njega, da se na snimku jasno vidi kako taj čovjek hoda, da je više puta gledala kao P. hoda u klubu "New World" i izvan njega, da po tome kako taj čovjek hoda, krivonogo sa spuštenim ramenima, potpuno je sigurna da je taj čovjek P. ili Z. R. ili H. R..

Svjedok K. S. je u svom iskazu naveo, da je direktor akcionarskog društva CIMA i da radi kao upravnik juvelirnica "Exelco Diamond" i "Diamond Shirashi", da su kritičnog dana dva stranca ušla u juvelirnicu "Exelco Diamond" koja se nalazi na adresi Ginza 4-10-10, Distrikt Chuo, Tokio, na prizemlju zgrade GM i otudjili jednu tijaru čija je prodajna cijena 200 miliona japanskih jena i jednu ogrlicu čija je prodajna cijena 84 miliona japanskih jena, da je tom prilikom šefica bižuterije K. T. u ime tadašnjeg direktora Y. O. predala prijavu štete Policijskoj stanici Tsukiji Policijskog odjeljenja glavnog grada Tokio, te da se nada da će počinioći biti strogo kažnjeni.

Svjedoka K. T. je u svom iskazu navela, da je radila kao šefica u juvelirnici "Exelco Diamond" koja se nalazi na adresi Ginza 4-10-10, Distrikt Chuo, Tokio, na prizemlju zgrade GM, da su dana 14. juna 2007. godine oko 17 časova, u juvelirnicu ušla dva stranca poprskali sprejem suzavca zaposlene, a zatim otudjili tijaru i ogrlicu čija je prodajna vrijednost bila 284 miliona japanskih jena, da je tom prilikom u ime tadašnjeg direktora CIMA AD, Yutaka Onda-e predala prijavu štete Policijskoj stanici Tsukiji Policijskog odjeljenja glavnog grada Tokio, da je zbog predmetnog događaja pretrpjela veliki strah, da je nakon predmetnog događaja drhtala od straha, a da se kada bi došle strane mušterije bojala da će opet biti napadnuta ili da će se ponovo ukrasti nakit.

Svjedok N. M. je u svom iskazu navela, da je kritičnog dana malo nakon 17 časova u juvelirnicu ušao stranac i uputio se ka izložbenom prostoru na sjevernoj strani, da je u tom trenutku drugi stranac obučen u odijelo došao do ulaznih vrata i tu stao sa otvorenim kišobranom, da je tada krenula ka tom drugom strancu jer je mislila da mu otvoren kišobran smeta da udje i kada je bila na metar udaljenosti od tog drugog stranca primijetila da on ima nešto crno u ruci, pa je pomislila da je u pitanju pištolj zbog čega je krenula da bježi, ali je u tom trenutku taj drugi stranac poprskao nečim poput pjene, a zatim poprskao gospodju W. i gospodju K., nakon čega je čula zvuk koji je dopirao sa sjeverne strane, zbog čega se okrenula i vidjela onog stranca koji je prvi ušao u juvelirnicu kako u rukama drži tijaru koja je bila čuvana u zaključanoj vitrini i kako silom otvara vitrinu, ali u tom trenutku nije mogla da se približi tim strancima jer su bili visočiji i krupniji od nje, a drugi stranac je i dalje držao u rukama sprej, pa je pobjegla u administrativni prostor. Dalje je navela, da je po prestanku zvučnog signala vidjela da su stranci pobjegli, nakon čega je pošla u Lokalni bezbjednosni centar Miharabashi, ali kao tamo nije nikoga zatekla vratila se u juvelirnicu i saznala da je pored tijare iz vitrine br. 1 ukradena i ogrlica iz vitrine br. 2, te da je nakon toga sa ostalim zaposlenima koji su bili poprskani sprejem kolima hitne pomoći prevezeni u bolnicu "Sveti Luka" gdje ih je pregledao ljekar. Svjedok je dalje navela, da je od kritičnog dana oprezna prema mušterijama iz inostranstva, da zbog pretrpljenog straha nije mogla liftom da prati goste na gornji sprat firme. Nakon što joj je predočena fotografija br. 2 koja pripada izvještaju o mjestu događaja, ista je prepoznala konzervu od spreja koju je drugi stranac koristio tokom izvršenja krivičnog djela. Nadalje svjedok je nakon što joj je predočena skica lica mjesta na mjestu označenom br. 3 pojasnila, da se na sjevernoj strani juvelirnice nalazi službeni prostor, da se na južnoj strani nalazi prodajni prostor, dok se ulaz u juvelirnicu nalazi na zapadnoj strani prodajnog prostora gdje su instalirana automatska vrata, da su se ona, gospodja K. i gospodja Watanabe u kritičnom trenutku nalazile na mjestu koje je na skici označeno

kao "N. 1", a da su se šefica T. i gospodja H. nalazile na mjestu koje je na skici označeno kao "administrativni prostor".

Svjedok H. M. je u svom iskazu navela, da je kritičnog dana radila u Glavnoj prodavnici "Exelco Diamond-a" u Tokiu, da je u trenutku dok se konsultovala sa g-djom T. čula vrisak g-dje W. koja se nalazile pored kase, da je nakon toga preko zida pogledala u pravcu kase i vidjela kako jedan strani muškarac stoji sa otvorenim kišobranom i drži u lijevoj ruci papirnu teget kesu, a u desnoj ruci sprej, da ju je u tom trenutku taj muškarac poprskao sprejem po licu, sa razdaljine oko 2 metra po lijevoj strani lica, zbog čega je zaboljelo lijevo oko, dok je lice peckalo, nakon čega je čučnula, pokrila lice rukama, a zatim pritisnula dugme za vanredno stanje kako bi pozvala firmu za usluge bezbjednosti. Dalje je navela, da je zatim otišla do kupatila da se umije, ali nije mogla otvoriti lijevo oko, nakon čega je otišla do prizemlja, gdje je vidjela da su i g-dja N. i g-dja W. poprskane sprejem, a ubrzo su stigla ambulantna kola koja su nju, g-dju N. i g-dju W. prevezla u Medjunarodni klinički centar "Sveti Luka".

Svjedok O. T. je u svom iskazu naveo, da radi u "Čistoći glavnog grada Tokio" da je zadužen za skupljanje negorljivog smeća i da ga skuplja u dometu od 5-chome-a (sekcije) do 8-chome-a Ginze u Distriktu Chuo u Glavnom gradu Tokio izmedju ulica Showa i ulice Chuo, da radi svake nedjelje od ponedjeljka do subote, da odlazi sa vozilom za skupljanje smeća u 07.30 časova, prijedodne od Uprave čistoće, a da se u Upravu vraća oko 08.15 časova, da nakon toga ulazi u drugo vozilo i ide da sakuplja smeće od 1-chome-a do 4-chome-a Ginze, da pošto je ulica Ginza prometna skuplja se i zapaljivo i nezapaljivo smeće svakog dana od ponedjeljka do subote svake nedjelje, kao i da se na određeno mjesto skuplja smeće iz kuća i kancelarija. Svjedok je dalje naveo da je dana 15 juna 2007 godine u 07.30 časova od Uprave čistoće otišao da skuplja nezapaljivo smeće izmedju 5-chome-a i 8-chome-a Ginze u Distriktu Chuo u Glavnom gradu Tokio, da su s njim bili K. I. službenik firme "T. T." koja im iznajmljuje vozilo i M. S. službenik Uprave čistoće Chuo, da je kada su došli do 7-chome-a Ginze u Distriktu Chuo u Tokiju, ispod oglasne table gradilišta pokupio kartonske kutije, da je iznad toga primijetio jednu konzervu, pokupio je i htio da ubaci u vozilo kao nezapaljivo smeće, ali se tada sjetio da konzerva može eksplodirati ako ima gasa u njoj, pa je protresao konzervu i nakon što je vidio da ima gasa stavio je u sanduk za male stvari. Dalje je naveo, da je konzerva bila namotana u cjelini vinilskom trakom, da je dužina konzerve bila oko 30 cm, a dijametra od oko 5cm, da je na gornjem dijelu imala ručicu za raspršenje gasa. Nadalje je naveo, da je konzervu pokupio oko 07.40 časova prijedodne, a nakon toga nastavio da skuplja nezapaljivo smeće, ali da se ubrzo sjetio slučaja nasilne kradje upotrebom spreja u bižuteriji u Harumi ulici, za koju je čuo na vijestima 14 juna, pa je u trenutku pomislio da je konzerva spreja koju je pokupio možda konzerva koja je korišćena u pljački, zbog čega je odlučio da konzervu spreja odnese u policijsku stražaru i istu je predao nešto posle 8 sati prijedodne policajcu kod policijske stražare u 8-chome-u u Ginze jer je bila najbliža mjestu gdje je pokupio konzervu spreja. Svjedok je nakon što su mu od strane pravosudnog policijskog službenika, predocene fotografije spreja koje se nalaze u Izvještaju o fotografisanju sastavljenom 17. juna 2007. godine potvrdio da se na fotografijama s obzirom na oblik i izgled konzerve, kao i to što je konzerva u cjelini namotana vinilskom trakom, nalazi konzerva spreja koju je pokupio kao nezapaljivo smeće a zatim ponio u policijsku stražaru.

Iz sadržine izvještaja o istraživanju na licu mjesta sačinjenog od strane nižeg policijskog službenika H. T. od 14.06.2007. godine, proizilazi da je isti sačinjen povodom nasilne kradje putem nanošenja povrede koja se desila 14.06.2007. godine oko 17 sati i 2 minuta u Tokijskoj bižuteriji EXELCO DIAMONDA-a koja se nalazi na prizemlju Zgrade GM u Ginzi 4-10-10 u Distriktu Chuo, kojom prilikom su dva stranca ukrali jednu tijaru prodajne cijene 200.000.000 japanskih jena i jednu ogrlicu prodajne cijene 84.000.000 japanskih jena. Iz izvještaja dalje proizilazi, da je analizom 233 nadzorne video kamere oko mjesta krivičnog djela, nedjelju

dana prije krivičnog djela 07.06.2007. godine oko 16 sati i 50 minuta krivac A snimljen nadzornom kamerom na blizini kada je hodao ispred oštećene bižuterije kako gleda bižuteriju, ali da tada nije ušao u bižuteriju, da su na dan kada se desio predmetni događaj 14.06.2007. godine dvojica krivaca taksijem stigla u Ginzu oko 16 sati i 29 minuta, da su taksi uzeli u "Ropongi-ju" koji je udaljen oko tri kilometra od Ginze, da su nakon što su sišli sa taksija, krivci hodajući pod jednim kišobranom jednom prošli ispred mjesta krivičnog djela i otišli na mjesto gdje su unaprijed stavili dva bicikla u jednoj ulici malo udaljenoj od mjesta krivičnog djela, da je krivac A usput ušao u minimarket kada je išao na mjesto gdje su stavljeni bicikli i tom prilikom bacio pogled na kišobrane za prodaju, a zatim odmah izašao iz minimarketa, da je nakon toga krivac A pokušao ukrasti tuđi kišobran koji je bio postavljen u stalku za kišobrane ispred minimarketa, ali je vlasnik kišobrana to primijetio i odmah ga uzeo od krivca A, da je oko 17 sati i 2 minuta u bižuteriju prvo ušao krivac A i odmah otišao do vitrine, izvadio šrafčiger iz torbe koju je nosio sa sobom, a zatim silom otvorio zaključana vrata vitrine i uzeo tijaru i ogrlicu od dvije vitrine i stavio ih u torbu, da je krivac B ušao u bižuteriju devet sekundi nakon što je krivac A ušao u, da je dok je krivac A otvarao vitrine i uzimao tijaru i ogrlicu, krivac B izvadio sprej suzavca iz papirne vreće sa slovima "ZARA" koju je nosio i raspšio sprej službenicima, da su nakon toga izašli iz bižuterije i pobjegli, da su u bižuteriji ostali samo 32 sekunde, da su nakon krivičnog djela izašli iz bižuterije i trčeći sišli niz stepenice do podvožnjaka, pa preko podvožnjaka izašli uz stepenice prekoputa i pobjegli pojedinačno biciklima koja su unaprijed postavili, da su nakon što su napustili bicikle hodali malo i pojedinačno uzeli taksi i nastavili bjekstvo, da je krivac A uzeo taksi oko 17 sati i 6 minuta, krivac B oko 17 sati i 8 minuta, da je prema svedočinjima taksi vozača otkriveno da su oba krivca napustila taksije u Ropongi-ju, da su oba krivca napustila bicikle na mjestu udaljenom oko 200 metara od mjesta krivičnog djela, nastavili bjekstvo pješke, a zatim uzeli taksije, da je u blizini mjesta gdje je napustio bicikl, osumnjičeni B bacio na stranu ulice papirnu vreću sa slovima "ZARA" u kojoj je bio sprej suzavca, da je sprej suzavca pronadjen sledeći dan ujutro na mjestu gdje je bio izbačen, te da na spreju nisu pronadjeni otisci prstiju, ali je pronadjena mješavina DNK od bicikla, kišobrana, spreja i crne trake kojom je sprej navijen unaokolo. Nadalje iz izvještaja proizilazi da je ispitivanjem putnika avionskih linija među 460 putnika pronadjena osoba K. M., da je istragama ulaska i izlaska te osobe otkriveno da je prvi ulazak u Japan registrovan 12.IV. a izlazak 09.V., a drugi ulazak u Japan 24.V. a izlazak 15.VI., da su se u Uredu za graničnu kontrolu raspitali o adresi na ED KARTICI za K. M. i dobili odgovor da je za prvi ulazak napisao adresu "NEW OTANA HOTEL", a za drugi ulazak "VILLA FONTAINE HOTEL", da je od hotela NEW OTANI o gostu K. M. dobijena informacija da je u hotel došao 12.IV.2007. godine, a otišao 18.IV.2007. godine, da je u hotelu boravio sa ZENGLEROVI ROLAND, da je prema ispitivanjima podataka ulaska i izlaska o ZENGLEROVI ROLANDU, dobijeni podaci da je u Japan ušao 12.IV. a izašao 24.VI, da je u Japan došao istim avionom sa K. M., da su nakon što su dobijene fotokopije pasoša K. M. i Z. R. od hotela New Otani, raspitali se kod IP-u Prag o izdavanjima pasoša i dobili odgovore za pasoš K. M., da je broj pasoša 43029180 na ime K. M., da je datum rođenja 11.I.1980., da je datum izdavanja 23.VI.1997., da je mjesto izdavanja grad Brno, da je važeći rok pasoša do 23.VI.2007. godine, da je podnešena prijava o kradji, ali da nema podataka u državnoj bazi podataka o K. M., za pasoš Z. R., da je broj pasoša ... na ime Z. R., da je datum rođenja 31.VII.1957., da je datum izdavanja 30.I.1997., da je mjesto izdavanja grad Brno, da je važeći rok pasoša do 30.I.2007., da je pasoš vraćen upravi zbog isteka važećeg roka, da nema podataka u državnoj bazi podataka o Z. R. rođenom 17.XI. 1970., nakon čega je otkriveno da su pasoši K. M. i Z. R. falsifikovani.

Iz sadržine izvještaj o istraživanju lica mjesta od 28.06.2007. godine, proizilazi da je dana 14.06.2007. godine u vremenskom intervalu od 17,40 do 20,15 časova u juvelirnici "Exelco Diamond" koja se nalazi na adresi Ginza 4-10-10, Distrikt Chuo, Tokio, vršen uvidjaj zbog prijave da je izvršeno otudjivanje nakita iz navedene juvelirnice, odakle su izuzeti materijalni tragovi. Mjesto događaja, skica juvelirnice kao i video zapisi izuzeti iz juvelirnice i njene okoline predstavljeni su fotodokumentaciji kaja čini sastavni dio izvještaja, a u koju je sud izvršio uvid na glavnom pretresu.

Iz sadržine ljezerskih izvještaja Medjunarodnog - kliničkog centra "Sveti Luka" od 14.06.2007. godine koji glase na ime T. M., N. M. i H. M., proizilazi da je dana 14. Juna 2007. godine, ovim licima ukazana ljezerska pomoć u navedenom kliničkom centru zbog povreda koje su nastupile usled rasprašivanja pjenušave tečnosti koja tečnost je sadržala nešto slično kapsaicinu.

Iz sadržine prepisa tekstova Japanskog krivičnog zakonika, proizilazi da je u čl.1. propisano da se Japanski krivični zakonik primjenjuje na svakog ko na teritoriji Japana učini krivično djelo, da je čl. 54. Propisano da u slučaju kad jedna radnja čini više krivičnih djela ili kada radnja koje je sredstvo upotrijebljeno za krivično djelo ili rezultat krivičnog djela, čini drugo krivično djelo, izreći će se samo najteža kazna, da je čl. 60. Propisano da ako više lica zajednički učine krivično djelo, svako od njih kazniće se kaznom propisanom za to djelo, da je čl. 130. Propisano da ko bez legitimnog razloga prodre u tuđi stan ili tuđu kuću, zgradu ili brod koji je na straži ili se na zahtjev ovlašćenog lica iz tog mjesta ili prostora ne udalji, kazniće se zatvorom do 3 godine ili novčanom kaznom do 100 hiljada jena, da je čl. 236. propisano da ko oduzme tuđu pokretnu stvar upotrebom sile ili prijetnje je učinilac djela nasilne krađe i kazniće se zatvorom na određeni period od 5 godina i više, da je čl. 240. Propisano da ako učinilac nasilne krađe povredi drugog, kazniće se zatvorom na neodređeni period ili na 6 godina i više, a ako drugog liši života, kazniće se smrću ili zatvorom na neodređeni period.

Iz sadržine izvještaja o istrazi DNK tipa Odsjeka za sudsku medicinu stomatološkog univerziteta Kamagavi sačinjenog po vještaku Y. J., izvještaja o procesu identifikacije osobe K. M. od 30.06.2006. godine sačinjenog od strane pravosudne policije-Policijskog odjeljenja glavnog grada Tokio Biroa za kontrolu organizovanog kriminala i uvida u lični karton optuženog J. R. Uprave policije CB Nikšić, izvještaja o postupcima prema otiscima prstiju izuzetim sa lica mjesta od 07.02.2008. godine i izvještaja o poredjenju otisaka sa prstiju od 20.06.2008. godine i 25.06.2008. godine, proizilazi da je na osnovu podataka koje je ICPO Bern (Švajcarska) i ICPO Nikozija (Kipar) dostavio, utvrđeno da su DNK podaci u slučaju krađe nakita u Limasolu u Kipru i DNK podaci koji su izuzeti od J. povodom hapšenja u Cirihi u Švajcarskoj 21.06.2001. godine identični DNK podacima koji su izuzeti sa crne vinilske trake koja se nalazila na spreju koji je korišćen kritičnom prilikom, što se povrdjuje i izvještajem o mišljenju od stručnjaka za DNK analizom profesora Y. J. iz kojeg proizilazi da dio crne vinilske trake pokazuje 8. Izdvojen od konzerve spreja nije protivrječna da heteroplazmatično tip DNK koji je otkriven od navedenog dokaza obuhvata tip DNK okrivljenog J. R. koji je poslao ICPO Bern 07.08.2009. godine, da je tip DNK okrivljenog otkriven, iako je tip DNK otkriven identifilterom kod 16 lokusa heteroplazmatičan, da tip DNK na svih osam lokusa otkriven minifilterom je heteroplazmatičan, ali da tabele jasno prikazuju da tip DNK na svih osam lokusa obuhvata svaki tip DNK okrivljenog, iz čega proizilazi da nije protivrječno da je okrivljeni J. R. dodirnuo dio crne vinilske trake kojom je navijena konzerva sprejom, jer dio crne vinilske trake izdvojen od konzerve spreja obuhvata DNK tip okrivljenog. Nadalje iz istog izvještaja proizilazi da otisak prsta izuzet sa obrasca za kupovine avionske karte koji je okrivljeni napravio u filijali Roppongi Hills putničke agencije HIS identičan otisku lijevog prstenjaka F. S., dobijenog od Generalnog sekretarijata ICPO-a, koji otisak prsta odgovara otisku prsta R. J. sa njegove lične karte dobijene od IP-a Podgorica, što nesumnjivo pokazuje da je okrivljeni boravio u Japanu za vrijeme izvršenja krivičnog djela za koje vrijeme je koristio lažni pasoš sa imenom K. M..

Iz sadržine tabele sa rezultatima analize video snimka sa kamera koje su se nalazile u juvelirnici, proizilazi da je u juvelirnici u 17 časova 02 minuta i 22 sekunde ušlo lice u postupku identifikovano kao H. R. i uputilo se ka izložbenom dijelu juvelirnice, da se u 17 časova 02 minuta i 24 sekunde na automatska vrata juvelirnice pojavilo drugo lice u postupku identifikovano kao okrivljeni J. R. koje stavlja ruku u papirnu

kesu sa natpisom "Zara", da u 17 časova 02 minuta i 41 sekundu H. obija vitrinu za koje vrijeme J. suzavcem prska zaposlene u juvelirnici, te da u 17 časova 02 minuta i 51 sekund isti napuštaju juvelirnicu.

Iz sadržine presude Okružnog suda u Tokiju br. 2249 od 28.09.2011. godine za osudjenog H. R. koja je postala pravosnažna dana 03.04.2013. godine, proizilazi da je isti dana 14. juna 2007. godine oko 17,02 časova u udruživanju sa R. J. (pseudonim K. M., N.) provalio u juvelirnicu "Exelco Diamond" koja se nalazila na prizemlju GM building-a u 10-10 Ginza 4-chome Chuo-ku Tokio i tom prilikom otudjili tijaru i ogrlicu čija je prodajna vrijednost 284 miliona japanskih jena, te da je navedenom presudom okrivljeni R. H. pravosnažno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina sa prinudnim radom.

Iz sadržine izvještaja o istragama sačinjenog od strane policijskog odjeljenja glavnog grada Tokio od 19.10.2009. godine, proizilazi da je J. R. koristio lažne pasoše sa imenima K. M., F. S. i N. N., da je isti dana 12.04.2007. godine sa pasošem na ime K. M. avionskom linijom Pariz-Narita došao u Japan, da je sa istog aerodroma dana 09.05.2007. godine pošao za Amsterdam, da je drugi put istom avionskom linijom Pariz – Narita dana 24.05.2007. godine se vratio u Japan, a dana 15.06.2007. godine, sa aerodroma Narita napustio Japan i otišao za Pariz.

Iz akta Uprave policije br. 03/8 240/12-21476/2 od 12.06.2012. godine, proizilazi da je provjerom preko NCB INTERPOLA-a Tokio ustanovljeno da je lice K. R. M. L. rođena 15.03.1972. godine napustila Japan 16.05.2012. godine i otišla za Singapur sa zahtjevom da joj se omogući povratak u Japan i da se iz imigracionih podataka može vidjeti da je putovala u Veliku Britaniju-London, USA-Njujork, Rusiju-Moskva, Singapur, dok je lice O. M. C. G. rođena 23.03.1987. godine napustila Japan 30.10.2011. godine bez podataka gdje je oputovala, da ista nije zahtijevala od japanskih nadležnih organa dozvolu za povratak u Japan, te da je prema informacijama od NCB INTERPOLA-a Tokio promijenila ime iz "Okazaki" u "Olivera", tako da bi sada njeno ime glasilo O. M. C. G. rođena 23.03.1987. godine.

Iz sadržine nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka ekonomsko finansijske struke M. B. M. o vještačenju protivpravne imovinske koristi stečene izvršenjem krivičnog djela od 07.03.2013. godine, proizilazi da je vrijednost predmetnih oduzetih stvari koje su na dan 14.06.2007. godine vrijedjele 284.000.000,00 japanskih jena, na isti dan preračunato u evre, imale vrijednost od 1.747.452,00 evra.

Iz sadržine verbalne note Vlade Japana broj 09/8-2674 od 19.10.2015. godine, upućene povodom zahtjeva za pružanje međunarodne pravne pomoći od strane Višeg suda u Podgorici, na osnovu principa reciprociteta, proizilazi, da nije udovoljeno zamolnici Višeg suda u Podgorici od 11.12.2014. godine, kojom je od nadležnih pravosudnih organa Japana zatreženo saslušanje svjedoka K. M. T. i vještaka sudske medicine Y. Y. putem video ili konferencijske veze ili na drugi način putem komunikacije tehničkim sredstvima na daljinu sa obrazloženjem, da Japanski sudovi zakonski ne mogu povjeriti sudovima stranih sudova i drugim stanim licima, da saslušavaju svjedoke, već je to isključivo moguće od strane Japanskog suda, na osnovu detaljnog zahtjeva.

Iz sadržine dopisa MUP-a Uprave policije-Sektor kriminalističke policije br. 47-246/15-29-75/1 od 23.01.2015. godine, proizilazi, da se optuženi J. R. nalazio u ekstradicionom pritvoru u Republici Italije u cilju ekstradicije u Crnu Goru, počev od 26.08.2010. godine do 23.12.2010. godine, te u ekstradicionom

pritvoru u Španiji počev od 12.04.2012. godine do 18.05.2012. godine, kada je i izvršena procedura predaje optuženog nadležnim organima Crne Gore.

Iz sadržine izvoda iz KE za optuženog J. R. Uprave policije PJ Nikšić br. 1985 od 31.03.2010. godine, proizilazi da je J. R. osuđivan presudom Opštinskog suda u Nikšiću K.br. 116/89 od 01.09.1989. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 153/1 KZ CG u vezi čl. 19 KZ SFRJ na kaznu 4 mjeseca zatvora uslovno na 2 godine, presudom Višeg suda u Titogradu K.br. 38/90 od 29.05.1991. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 154 KZ CG na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine, presudom Osnovnog suda u Titogradu K.br. 673/91 od 26.05.1992. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 153. st.1. tač. 1. KZ CG na kaznu zatvora u trajanju od 9 mjeseci i presudom Osnovnog suda u Nikšiću 189/06 od 04.06.2008. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 376 st. 3 u vezi stave 2 i 1 KZ na kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca.

Cijeneći rezultate cjelokupnog dokaznog postupka, navode optužbe, odbrane optuženog, te sve provedene dokaze kao pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti, ovaj sud je našao, da je optuženi J. R. izvršio krivično djelo razbojništvo iz čl. 242. stav 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore i krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika Crne Gore, na način, mjesto i u vrijeme kako je to bliže predstavljeno u izreci presude.

Naime, u postupku je provedenim dokazima nesumnjivo utvrđeno, da je optuženi J. R., dana 14. juna 2007. godine oko 17 časova u Tokiu u zgradi GM Ginza 4-10-10 Distrikt Chuo, iz juverlinice "Exelco Diamond" zajedno sa osuđenim H. R., upotrebom sile prema zaposlenim licima u juverlinici oduzeo jednu tijaru od 284,877 grama platine i 80,55 karata dijamantata i jedna ogrlica od 57,27 grama ingota platine i 66,57 karata dijamantata, ukupne vrijednosti 284.000.000 japanskih jena u protivvrijednosti 1.747,452 eura, na način što su ušli u navedenu juverlinicu, nakon čega se osuđeni H. R. uputio prema vitrini sa dragocjenim nakitom u kojoj se nalazili tijara i ogrlica, dok je optuženi J. R. sprej - suzavac koji je prethodno pripremio, izvadio iz kese sa natpisom "Zara" koji je imao kod sebe i sa istim poprskao po licu zaposlene u juverlinici i to oštećene Y. O., K. T., K. W., T. M., M. N. i M. H., kako bi spriječio njihov eventualni otpor, a za koje vrijeme je osuđeni H. podesnim sredstvom polomio vitrini sa dragocjenostima i iz nje otuđio navedenu tijaru i ogrlicu, nakon čega su bježeći napustili juverlinicu.

Nadalje, provedenim dokazima nesumnjivo je utvrđeno, da je optuženi J. R. u periodu od 12.04.2007. godine do 15.06.2007. godine, na Aerodromu "Narita" u Tokiu na letu Pariz-Tokio i Tokio-Pariz, upotrijebio kao pravu lažnu javnu ispravu-pasoš broj ... na ime K. M., izdat od strane Češke Republike dana 23.06.1997. godine, na koju ispravu je bila nalijepljena slika optuženog J. R., tako što je istu prezentirao ovlaštenim službenicima pasoške kontrole na aerodromu Narita, prilikom dolaska u Japan i odlaska iz Japana.

Naprijed utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud je nesumnjivo utvrdio, kako iz iskaza svjedoka O. M. K. G., svjedoka K. T., M. N., M. H., K. M. Toshi i O. T., tako i materijalnim dokazima provedenim u postupku.

Naime, da se predmetni događaj odigrao dana 14.06.2007. godine, oko 17,00 sati u juverlinici "Exelco Diamond" koja se nalazi na adresi Ginza 4-10-10, Distrikt Chuo, Tokio, sud je utvrdio iz sadržine Izvještaja o istraživanju lica mjesta od 28.06.2007. godine, iz kojeg nesumnjivo proizilazi, da je dana 14.06.2007. godine, oko 17,02 sata u navedenoj juverlinici izvršena nasilna krađa putem nanošenja povreda od strane

dva stranca, kojom prilikom je iz juvelirnice otudjena jedna tijara prodajne cijene 200.000,000 japanskih jena i jedna ogrlica prodajne cijene 84.000,000 japanskih jena, a što je sve prikazano i u fotodokumentaciji sačinjene na licu mjesta, koja je sastavni dio izvještaja, u koju dokumentaciju je sud izvršio uvid na glavnom pretresu. Nadalje, naprijed utvrđeno činjenično stanje nesumnjivo proizilazi, iz međusobno saglasnih iskaza svjedoka K. T., N. M. i H. M. zaposlenih u juvelirnici "Exelco Diamond", koje su posvjedočile, da su dana 14. juna 2007. godine oko 17 časova, u juvelirnicu ušla dva stranca, od kojih se jedan odmah uputio prema vitrini u kojoj su se nalazili dragocjeni nakit i uz pomoć podesnog sredstva silom je otvorio, odakle je otudjio jednu tijaru vrijednu 200.000,000 japanskih jena i ogrlicu vrijednu 84.000,000 japanskih jena, dok je drugi stranac koji je stajao na ulaznim vratima sa kišobranom u ruci, iz kese koju je imao kod sebe sa natpisom "Zara", izvadio sprej i poprskao ih po licu, nakon čega su obojica bježeći napustili juvelirnicu. Iskazi ovih svjedoka potvrđeni su i sadržinom tabele sa rezultatima analize video snimaka sa kamera koje su se nalazile u juvelirnici, iz kojih proizilazi, da je u istu u 17 časova 02 minuta i 22 sekunde ušlo jedno lice i uputilo se ka izložbenom dijelu juvelirnice, a da se u 17 časova 02 minuta i 24 sekunde na automatska vrata juvelirnice pojavilo i drugo lice sa rukama u papirnoj kesi sa natpisom "Zara", da u 17 časova 02 minuta i 41 sekundu prvo lice obija vitrinu za koje vrijeme drugo lice suzavcem prska zaposlene u juvelirnici, te da u 17 časova 02 minuta i 51 sekund oba lica napuštaju juvelirnicu, a u koju tabelu je sud izvršio uvid na glavnom pretresu.

Nadalje, da je upravo optuženi J. R. dana 14. Juna 2007. godine oko 17 časova, u Japanu-Toku u zgradi GM Ginza 4-10-10 Distrikt Chuo, iz juvelirnice "Exelco Diamond Tokyo", zajedno sa osudjenim H. R. otudjio predmetnu tijaru i ogrlicu, za sud nesumnjivo proizilazi iz iskaza svjedoka O. M. C. G..

Naime, svjedok O. M. C. G. je u svom iskazu datom pred Okružnim sudom u Tokiu dana 20.08.2010. godine posvjedočila, da je preko jednog prijatelja Iranca upoznala N. tj. optuženog J. R. i P. tj. H. R., da je ubrzo stupila u intimne odnose sa optuženim J., da bi nakon nekog vremena od prijateljice H. čula da su N. i P. lopovi, što u početku nije vjerovala, ali da je tada odlučila da pita J. koji je njegov stvarni posao i da li je u Japan došao zbog otvaranja butika kako joj je to prethodno rekao, kada joj je J. potvrdio razlog svog dolaska i rekao da " Svaki čovjek ima nešto što ne može govoriti", ali joj se sumnja pojačala kada je dodirнула torbu "LV" koju je J. stalno nosio sa sobom, zbog toga što joj je J. tom prilikom skrenuo pažnju da mu ne dira stvari. Svjedok je dalje navela, da je dana 13.06.2010. godine u stanu primijetila da J. pored kuhinjskog stola drži otvoren kofer i nešto radi, da je tom prilikom u unutrašnjosti kofera vidjela konzervu spreja oblika cilindra visine 20 cm sa vrhom savijenim kao drška, da je drška bila crvene boje, a konzerva plave na spoljnoj strani, a crvena na unutrašnjoj, da je na sredini pisalo FBI, zbog čega je posumnjala da je J. policajac i tom prilikom ga pitala da li je policajac, na šta joj je J. odgovorio da je na suprotnoj strani od policije, pa je pitala J. da li je lopov, na šta joj je on odgovorio "Ne sjekiraj se, ja sam lopov za pravdu, ja kradem samo od bogatih" i tom prilikom je pitao da li misli da su bogataši koji imaju više miliona napravili prvi million sa naporom i marljivošću, objašnjavajući joj da je on R. H. i da finansira sirotište u Evropi. Svjedok je dalje navela, da je istog dana oko 19 časova došla ranije kući kako bi prije posla jela i tom prilikom zatekla J. kao nožem rendira površinu konzerve odnosno kako briše slova sa iste, a koju konzervu spreja je svjedok prepoznala na fotografiji broj 6 koja joj je pokazana prilikom saslušanja, odnosno konzervu spreja koja je pronađena na licu mjest, s tim što se svjedok nakon toga ispravila navodeći, da na konzervi nije pisalo FBI već POLICE. Konačno, svjedok je navela, da se jasno sjeća da je dana 14.06.2007. godine, tj. dan nakon što je vidjela konzervu suzavca i shvatila da je J. "lopov" otišla sa M. u Roppongi Hills kako bi razvila fotografije sa M. digitalnog aparata marke "Sonny" i iste dala J. pred odlazak u Pariz, da je po povratku u stan oko 19 časova u stanu zatekla J., H. i M.-Hoze, kada joj je prišao J. držeći u rukama srebrnu tijaru, dok je M. držala u ruci ogrlicu. Tom prilikom joj je J. rekao "I steal this" što je značilo "ja sam ukrao ovo", a nakon toga joj stavio tijaru na glavu i hvalisao se govoreći joj da nikada nije nosila na sebi nešto što vrijedi 300.000,00 dolara, dok je u isto vrijeme M. šetala po stanu sa ogrlicom koju je nosila u rukama, kada je vidjela da je sa tijare već bilo skinuto nekoliko velikih dijamanta. Svjedok je dalje navela,

da joj je J. tom prilikom pokazao jedan veliki koji je držao na dlanu, a zatim joj rekao "da ako želi dijamant da će joj skinuti mali sa tijare", što je ona odbila. Svjedok je na predloženim fotografijama prepoznala na slici br. 15 otudjenu tijaru, a ogrlicu koju je nosila M. na slici br. 27. Nadalje je navela, da je kada se vratila sa posla iste večeri pitala J. zašto takve stvari rade u njenom stanu, na šta joj je J. odgovorio da M. stan ima nadzornu kameru i čuvara, a da se njen stan nalazi na kraju hodnika i da nije upadljiv, dok joj je na okolnosti kradje tijare J. rekao da je to uradio za račun nekog lica iz Evrope koji je tražio da mu donese dijamante, da su cilj uvijek dijamanti čija se vrijednost određuje njihovom veličinom, oblikom i bojom i da je najveća vrijednost onih koji imaju oblik suze. Tom prilikom joj se pohvalio da su posao završili za tri sekunde i da ne postoji opasnost da će ih policija pronaći jer su tri puta promijenili taxi i da je ruke istrljao "super bondom" da ne bi ostavio tragove prstiju, a da će prenošenje dijamanta do Evrope izvršiti ženski član njihove grupe, objašnjavajući joj, da su pljačku izvršili kritičnog dana jer je padala kiša, zbog čega je taj dan bio najpovoljniji i da će u Evropu otići preko Francuske jer je obezbjeđenje na aerodromu Charles de Gaulle u Francuskoj "najmekše", što je i učinio dana 15. juna u 11 časova avionom. Svjedok je na fotografijama od broja 629 do 635, koje su joj pokazane prilikom saslušanja na istima identifikovala R. J., M. i sebe objašnjavajući da su iste fotografije snimljene kada je J. išao iz Japana na aerodromu Narita.

Iskaz svjedoka O. M. C. G. saglasan je i sa iskazom svjedoka K. M. T., koja je pak u svom iskazu navela, da je u Tokio došla 24.05.2007. godine i smjestila se u stanu u zgradi "House Roppongi" gdje je živjela njena prijateljica M., koja joj je tada rekla da u stanu žive još jedna Rumunka i prijatelj Italijan N., da je zatim pitala M. čim se bavi njen prijatelj N., na šta joj je M. odgovorila da joj je N. prijatelj i da je u Japan došao zajedno sa P. da krade nakit, odnosno da će ukrasti tijaru u Ginzi, ali da nije opasan tip. Svjedok je dalje navela, da je naveče na dan kada je došla u Tokio prvi put vidjela N. i P. jer su bili došli na stan kod M. kojom prilikom ih joj je M. predstavila, a nakon toga zajedno sa M., H., N. i P. nekoliko puta izašla u diskoteku i u restoran u Roppongiu. Svjedok je objasnila, da je "H." Brazilka koja je radila kao konobarica u Ropongiju i kod koje je stanovao P., a koju je kasnije saznala, da je pravo ime K. R. M. L., da joj je M. početkom juna više puta rekla "Oni će uraditi. Oni će uraditi", što je ona shvatila da će N. i P. ukrasti tijaru sa nakitima u bižuteriji u Ginzi, te da je nakon što je čula te riječi od M. istoj saopštila da više ne želi da živi zajedno sa lopovom.

Činjenično stanje, koje proizilazi iz iskaza svjedoka O. M. K. G. i K. M. T. potvrđuje se i sadržinom materijalnih dokaza i to izvještaja o istrazi DNK tipa Odsjeka za sudsku medicinu stomatološkog univerziteta "Kamagavi" sačinjenog po vještaku Y. J., izvještaja o procesu identifikacije osobe K. M. od 30.06.2008. godine, sačinjenog od strane pravosudne policije-Policijskog odjeljenja glavnog grada Tokio Biroa za kontrolu organizovanog kriminala i uvida u lični karton optuženog J. R. Uprave policije CB Nikšić, izvještaja o postupcima prema otiscima prstiju izuzetim sa lica mjesta od 07.02.2008. godine i izvještaja o poredjenju otisaka sa prstiju od 20.06.2008. godine i 25.06.2008. godine, iz kojih proizilazi da je na osnovu podataka koje je ICPO Bern (Švajcarska) i ICPO Nikozija (Kipar) dostavio, utvrđeno da su DNK podaci u slučaju kradje nakita u Limasolu u Kipru i DNK podaci koji su izuzeti od J. povodom hapšenja u Cirihi u Švajcarskoj 21.06.2001. godine identični DNK podacima, koji su izuzeti sa crne vinilske trake koja se nalazila na spreju koji je korišćen kritičnom prilikom u izvršenju krivičnog djela razbojništvo, što se potvrđuje i sadržinom nalaza i mišljenja o DNK vještačenja biološkog materijala sa vinilske trake predmetnog spreja, profesora Y. J. iz kojeg proizilazi, da biološki materijal izuzet sa crne vinilske trake konzerve spreja obuhvata tip DNK J. R. koji je poslao ICPO Bern 07.08.2009. godine, da je tip DNK optuženog J. identifikovan od 16 lokusa-heterozimatičan, što upućuje, da je optuženi J. R. dodirnuo dio crne vinilske trake kojom je navijena konzerva sprejom, jer dio crne vinilske trake izdvojen od konzerve spreja obuhvata DNK tip optuženog. Nadalje, iz istog izvještaja proizilazi, da otisak prsta izuzet sa obrasca za kupovine avionske karte koji je optuženi napravio u filijali Roppongi Hills putničke agencije "HIS" identičan otisku lijevog prstenjaka F. S., dobijenog od Generalnog sekretarijata ICPO-a, koji otisak prsta odgovara otisku prsta R. J. sa kartona lične karte dobijeno od IP-a Podgorica.

Dakle, navedeni materijalni dokazi nesumnjivo upućuju na zaključak, da je optuženi J. R. u izvršenju krivičnog djela razbojništvo, upotrijebio sprej-suzavac koji je bio namotan crnom vinilskom trakom, a koji sprej je u svom iskazu opisala svjedok O. M. K. G. i sa kojima je u izvršenju krivičnog djela, poprskao svjedoke K. T., N. M. i H. M., radnice u juvelinici "Exelco Diamond Tokyo", kako bi spriječio njihov eventualni otpor, a kako su to ovi svjedoci saglasno istakli u svojim iskazima navodeći, da su kritičnom prilikom u juvelinicu ušla dva lica, od kojih je prvo koje je ušlo, odmah krenulo prema vitrini gdje su se nalazili dragocjeni nakit, a drugo lice koje je stajalo na vratima je iz kese sa natpisom "Zara", izvadilo sprej sa kojim ih je poprskalo po licu, na što upućuju i izvještaji ljekara međunarodnog Kliničkog centra "Sveti Luka" od 14.06.2007. godine na ime navedenih svjedoka, iz kojih proizilazi, da je ovim svjedocima navedenog dana ukazana ljekarska pomoć usljed povreda nastalih raspršivanjem pjenušave tečnosti koja je u sebi sadržala "Kapsaicin". Da je sprej koji je bio predmet vještačenja zaista i upotrijebljen u izvršenju predmetnog krivičnog djela, nesumnjivo upućuje i iskaz svjedoka O. T. radnika G. čistoće glavnog grada Tokio, koji je u svom iskazu posvjedočio, da je dana 15.06.2007. godine, oko 07.30 časova, obavljajući svoj posao sakupljajući nezapaljivo smeće između 5-chome-a i 8-chome-a Ginze u Distriktu Chuo u Glavnom gradu Tokio, ispod jedne oglasne table obližnjeg gradilišta pokupio kartonske kutije, kada je primijetio jednu konzervu, koju je pokupio i krenuo da ubaci u vozilo kao nezapaljivo smeće, ali se tada sjetio da konzerva može eksplodirati ako ima gasa u njoj, pa je protresao konzervu i nakon što je vidio da ima gasa istu je stavio u sanduk za male stvari, opisujući da je konzerva bila namotana u cjelini vinilskom trakom, dužine oko 30 cm i dijametra od oko 5 cm, koja je na gornjem dijelu imala ručicu za raspršenje gasa. Pa kako je bio u saznanju da je prethodni dan izvršena pljačka u juvelinici, upotrebom spreja istu je odnio u najbližu policijsku stanicu istog dana oko 08,00 časova izjutra i predao je policiji.

Konačno, u prilogu zaključku suda da je optuženi J. R. odnosnom prilikom, zajedno sa optuženim H. R., počinio krivično djelo razbojništvo, na način kako je to prethodno opisano, nesumnjivo upućuje i presuda Okružnog suda u Tokiu broj 2249 od 28.09.2011. godine, koja je postala pravosnažna dana 03.04.2013. godine, kojom presudom je H. R. pravosnažno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 godina sa prinudnim radom, zato što je dana 14.06.2007. godine, oko 17,02 časova u udruživanju sa R. J. (pseudonim K. M., N.) provalio u juvelirnicu "Exelco Diamond" koja se nalazila na prizemlju GM building-a u 10-10 Ginza 4-chome Chuo-ku Tokio i tom prilikom otudjili tijaru i ogrlicu čija je prodajna vrijednost 284 miliona japanskih jena.

Vrijednost, protivpravne imovinske koristi pribavljene izvršenjem krivičnog djela razbojništvo, na dan izvršenja krivičnog djela preračunata u eure, sud je nesumnjivo utvrdio, iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka ekonomsko finansijske struke M. B. M. od 07.03.2013. godine, iz kojeg proizilazi da je protiv vrijednost oduzetih stvari (tijara i ogrlice), utvrđene na dan 14.06.2007. godine, od 284.000.000,00 japanskih jena, preračunato u eure, iznosila 1.747.452,00 eura.

Nadalje, činjenično stanje iz izreke presude, da je optuženi J. R. u periodu od 12.04.2007. godine do 15.06.2007. godine, na aerodromu na relaciji Pariz – Narita i Narita-Pariz, upotrijebio kao pravu lažnu javnu ispravu-pasoš, na način što je ovlaštenim službenicima pasoške kontrole predao putnu ispravu – pasoš broj 4302918 na ime K. M., Izdat od strane Češke Republike dana 23.06.1997. godine, na koju ispravu je bila nalijepljena njegova fotografija, ovaj sud je nesumnjivo utvrdio iz sadržine izvještaja o istraživanju na licu mjesta sačinjenog od strane nižeg policijskog službenika H. T. od 14.06.2007. godine, iz kojeg nesumnjivo proizilazi, da je ispitivanjem putnika avionskih linija u navedenom periodu, identifikovana osoba K. M., te

da je istragama ulaska i izlaska te osobe utvrđeno, da je prvi ulazak u Japan registrovan 12.IV. 2007. godine a izlazak 09.V. 2007. godine, a drugi ulazak u Japan 24.V.2007. godine a izlazak 15.VI.2007. godine.

Imajući u vidu činjenice koje proizilaze iz citiranog izvještaja i dovodeći ih u vezu sa iskazom svjedoka O. M. C. G., koja je u svom iskazu navela, da je optuženi J. R. za vrijeme boravka u Tokio koristio ime K. M., koji je iz Japana oputovao 15.06.2010. godine za Pariz, te podataka iz ličnog kartona optuženog J. R. Uprave policije CB Nikšić, izvještaja o poredjenju otisaka prstiju od 20.06.2008. godine i 25.06.2008. godine, sa podacima dobijenim od strane Interpola Švajcarska i Kipar, a posebno rezultatima DNK analize biološkog materijala pronađenog na vinilskoj traci konzerve spreja i otisaka prstiju izuzetih sa lica mjesta, kojim je nesumnjivo utvrđeno, da se na vinilskoj traci konzerve spreja koja je korištena prilikom izvršenja krivičnog djela razbojništvo dana 14.06.2007. godine u Tokiu nalazi biološki materijal optuženog J. R., a da otisak prsta izuzet sa obrasca za kupovinu avionske karte u putničkoj agenciji "His" u filijali Roppongi Hills, gdje je optuženi J. boravio u deliktnom periodu odgovara otisku prsta optuženog J. nesumnjivo upućuje na zaključak, da je optuženi J. u navedenom periodu upotrijebio kao pravu lažnu javnu ispravu pasoš na ime K. M., u kojoj ispravi je bila nalijepljena njegova fotografija i istu prezentirao ovlaštenim službenicima pasoške kontrole prilikom letova na relaciji Narita-Pariz, Pariz-Narita. Na ovakav zaključak suda upućuje i sadržina izvještaja istraživanja na licu mjesta od 14.06.2007. godine, u kojem je prikazana i skenirana putna isprava na ime lica K. M. u dijelu gdje se nalaze lični podaci i fotografija vlasnika isprave-pasoša, na kojoj se nesumnjivo nalazi fotografija optuženog J. R.. Konačno na zaključak suda da se radi o lažnoj javnoj ispravi upućuju i činjenice iz sadržina dopisa Interpola Prag, da se lice K. M., rođen 11.01.1980. godine, u Brnu ne prolazi kroz državnu bazu podataka, dok je za putnu ispravu navodno izdata 23.06.1997. godine pod brojem 43029180 podnešena prijava o kradji.

Cijeneći, naprijed utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud nalazi da su se u radnjama optuženog J. R. stekli svi bitni elementi bića krivičnog razbojništvo iz čl. 242. stav 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore i svi bitni elementi bića krivičnog djela falsifikovanje isprave iz čl. 412. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakonika Crne Gore. Naime, optuženi je postupajući na način kako je to prethodno opisano, dana 14. Juna 2007. godine oko 17 časova u Japanu-Tokiu u zgradi GM Ginza 4-10-10 Distrikt Chuo, u izjuvelirnici "Exelco Diamond Tokyo" zajedno sa H. R. upotrebom sile prema zaposlenim licima – oštećenim Y. O., K. T., K. W., T. M., M. N. i M. H., oduzeo tuđe pokretne stvari, na način što je nakon što su ušli u juvelirnicu, H. R. se uputio prema vitrini u kojoj se nalazio dragocjeni nakit, a on suzavcem koji je prethodno bio pripremio izvadio iz papirne kese sa natpisom "Zara" raspršio sprej prema oštećenim sprečavajući njihov otpor, dok je H. upotrebom sile pomoću alata odvalio zaključanu vitrinu i oduzeo jednu tijaru od 284,877 grama platine i 80,55 karata dijamanta i jednu ogrlicu od 57,27 grama ingota platine i 66,57 karata dijamanta, ukupne vrijednosti 284.000.000 japanskih jena u protivvrijednosti 1.747,452 eura, a zatim bježeći napustili juvelirnicu, odnosno u periodu od 12.04.2007. godine do 15.06.2007. godine, više puta na aerodromu Narita u Tokiu na relaciji Pariz – Narita i Narita-Pariz, upotrijebio kao pravu lažnu javnu ispravu-pasoš, na način što je ovlaštenim službenicima pasoške kontrole predao putnu ispravu – pasoš broj 4302918 na ime K. M., navodno izdat od strane Češke Republike dana 23.06.1997. godine, na koju ispravu je bila nalijepljena fotografija optuženog J.. Iz okolnosti konkretnog slučaja proizilazi, da je optuženi J. R. bio svjestan da postupajući na način kako je to prethodno opisano, upotrebljava silu prema oštećenim Y. O., K. T., K. W., T. M., M. N. i M. H., što je u konkretnom slučaju i htio, u namjeri da za sebe pribavi protivpravnu imovinsku korist u iznosu većem od 30.000,000 eura, a kako je to sud nesumnjivo utvrdi provedenim dokazima i o čemu se već izjasnio u presudi, odnosno, optuženi je bio svjestan, da upotrebljava kao pravu lažnu javnu ispravu-pasoš na ime K. M., u kome je bila nalijepljena njegova fotografija, pa je to i htio, što sve znači da su se u radnjama optuženog kao subjektivni element bića predmetnih krivičnih djela manifestovao direktni umišljaj. Iz okolnosti slučaja nesumnjivo proizilazi, da je optuženi J. R. krivično djelo razbojništvo iz čl. 242. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, počinio kao saizvršilac, obzirom da je tokom

postupka nesumnjivo utvrđeno, da je radnju izvršenja tog krivičnog djela preduzeo zajedno sa osuđenim H. R. sa umišljajem ostvarujući zajedničku ulogu za izvršenje krivičnog djela.

Sud je cijenio i odbranu optuženog J. R. u kojoj negira izvršenje krivičnih djela stavljenih mu na teret, navodeći da nikada nije bio u Japanu, a pogotovo ne sa putnom ispravom na ime K. M. izdatom od strane Republike Češke, te da mu je sve to smjestio Interpol koji ga već duže vrijeme označava kao vodju kriminalne grupe "Pink Panther", pa je takvu njegovu odbranu cijenio kao neosnovanu i sračunatu na izbjegavanje krivice, obzirom da je ista opovrgnuta dokazima provedenim u postupku, a o čemu se sud prethodno već izjasnio.

Sud je posebno cijenio primjedbe odbrane, da je cjelokupan postupak vodjen bez ijednog neposredno izvedenog dokaza, neposrednog saslušanja svjedoka, odnosno, da su na glavnom pretresu izvedeni dokazi isključivo pribavljeni od strane japanskih pravosudnih organa, te da je na taj način uskraćena mogućnost braniocu i optuženom na jednake uslove izvodjenja dokaza, shodno odredbi čl. 6. st. 3. Evropske konvencije o ljudskim pravima, i odredbi čl. 16. st. 2. Zakonika o krivičnom postupku, pa je takve primjedbe odbrane cijenio kao neosnovane. Naime, stoji činjenica da je sud po službenoj dužnosti pročitao iskaze svjedoka O. i M. C. G., K. M. T., O. T., K. T. i izvještaj o istrazi DNK tipa Odsjeka za sudsku medicinu stomatološkog univerziteta Kamagavi sačinjenog po vještaku Y. J., shodno odredbi čl. 356. st. 1. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku. Ovo iz razloga, što je tokom postupka nesumnjivo utvrđeno, a na osnovu akta Uprave policije br. 03/8 240/12-21476/2 od 12.06.2012. godine, da je svjedok O. M. K. G., napustila Japan dana 30.10.2011. godine, bez podataka gdje je ista otputovala, da nije zahtijevala od nadležnih japanskih organa dozvolu za povratak, te da je ista promijenila ime iz "Okazaki" u "Olivera", tako da sada njeno ime glasi "O. M. C. G.", a koji podaci su dobijeni od strane policije u Tokiu, pa je po ocjeni suda pozivanje i dolazak ovog svjedoka bilo nemoguće, zbog čega je pročitao njen iskaz dat pred Okružnim sudom u Tokiu. Sa istih razloga sud je pročitao i iskaze svjedoka O. T. i K. T., obzirom da ovi svjedoci, nijesu imali neposrednih saznanja vezano za izvršenje predmetnog djela, niti su očevdci istog, niti se njihovim iskazima inkriminiše optuženi J. R., a kod činjenice da je njihov dolazak na glavni pretres znatno otežan, imajući u vidu udaljenost prebivališta svjedoka koji žive u Japanu. Nadalje, sud je shodno ukidnim razlozima rješenja Apelacionog suda Crne Gore, Kž.br. 151/2014 od 11.11.2014. godine, putem međunarodne pravne pomoći, shodno načelu reciprociteta, od nadležnih pravosudnih organa Japana, zatražio saslušanje svjedoka K. M. T. i vještaka Y. Y. putem video ili konferencijske veze ili na drugi način putem komunikacije tehničkim sredstvima na daljinu, ali je zamolnica ovog suda od 11.12.2014. godine, odbijena od strane Vlade Japana uz obrazloženje, da japanski sudovi po zakonu ne mogu povjeriti sudijama stranih sudova i drugim stranim licima da saslušavaju svjedoke, već da to isključivo mogu učiniti japanski sudovi na osnovu detaljnih uputstava. Imajući u vidu tu činjenicu, a posebno kada se ima u vidu činjenica, da odbrana nije imala konkretnih primjedbi ni na iskaz svjedoka K. M. T., te izvještaj o vještačenju DNK tipa optuženog, već su se uopšteno izjasnili na iskaz svjedoka, navodeći da je njen iskaz konstrukcija, a da su u ponovnom postupku ostali pri ranijim primjedbama na izvještaje o DNK vještačenju, koje primjedbe su se odnosile na činjenicu, da nema dokaza da je limenka spreja, na kojoj je pronađen biološki materijal optuženog predmetnim vještačenjem i korištena u konkretnom događaju, a koja činjenica se ne može dovesti u vezu sa stručnošću i objektivnošću vještaka Y. Y., koji je sačinio predmetni izvještaj. Kod takvog stanja stvari, sud nalazi da je iscrpio sve zakonom predviđene mogućnosti, da optuženom i njegovom braniocu obezbijedi jednake uslove u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvodjenju, odnosno pravu optuženog da ispituje svjedoke protiv sebe, a kako je to predviđeno u čl. 6. st. 3D Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Stoga, po ocjeni suda, optuženom J. R. nije povrijeđeno pravo na odbranu, naprotiv, tokom postupka omogućeno mu je da se upozna i izjasni na sve dokaze, kako one koje ga terete, tako i na one koji idu u prilog njegovoj odbrani. Takodje, su neosnovane i primjedbe odbrane, da se činjenično stanje u konkretnoj krivično pravnoj stvari ne može utvrđivati na osnovu dokaza pribavljenih od strane pravosudnih organa Japana, obzirom, da su svi dokazi provedeni u postupku probavljeni putem međunarodne pravne pomoći, odnosno, po zamolnici pravosudnih organa Crne Gore, dok je čl. 45. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima, propisano, "da procesna radnja koju je preduzeo strani pravosudni organ u skladu sa svojim zakonom će biti u krivičnom postupku izjednačena sa odgovarajuće procesnom radnjom koju preduzima domaći pravosudni organ, osim, ako to nije u suprotnosti sa načelima domaćeg pravnog sistema, opšte prihvaćenim pravilima međunarodnog prava, a na što upućuju odluke Apelacionog suda Crne Gore u rješenjima KŽ/I.br. 219/13 od 02.10.2013 godine i KvŽ/I.br. 168/2014 od 09.06.2014. godine.

Sud je cijenio i ostale dokaze provedene u postupku, pa je našao da nijesu za drugačiju odluku u ovoj krivično pravnoj stvari.

Odlučujući o kazni za optuženog, sud je najprije u smislu čl. 42. Krivičnog zakonika Crne Gore cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti) u okviru zakonom propisanog minimuma i maksimuma za predmetno krivično djelo, pa je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog cijenio njegove lične i porodične prilike, tj. da je oženjen i otac dvoje maloljetne djece, dok je od otežavajućih okolnosti cijenio njegov raniji život, tj. osudjivanost za istorodno krivično djelo, a što je sud utvrdio iz izvoda iz KE za optuženog, pa je najprije cijeneći naprijed navedene olakšavajuće i otežavajuću okolnost optuženom shodno čl. 48. st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore, utvrdio pojedinačne kazne zatvora za krivična djela za koja je oglašen krivim, tako što mu je za krivično djelo razbojništvo iz čl. 242. st. 3. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i 6 (šest) mjeseci, a za krivično djelo falsifikovanje isprave iz čl. 412. st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika Crne Gore, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, a zatim ga shodno odredbi čl. 48. st. 2. Krivičnog zakonika Crne Gore, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina i 8 (osam) mjeseci, nalazeći da je ovako odmjerena kazna srazmjerna stepenu krivice optuženog za izvršena krivična djela i težini počinjenog krivičnog djela i krivici optuženog, te da će se i tako odmjerenom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja iz čl. 32. Krivičnog zakonika, da optuženi ubuduće ne vrši krivična djela u okviru opšte svrhe i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4. st. 2. Krivičnog zakonika.

Na osnovu čl. 51. Krivičnog zakonika, sud je optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u ekstradicionom pritvoru od 26.08.2010. godine, do 23.12.2010. godine i od 12.04.2012. godine do 18.05.2012. godine, te u pritvoru po rješenju ovog suda od 18.05.2012. godine do 10.08.2015. godine.

Oštećeni Y. O., K. T., K. W., T. M., M. N. i M. H. se radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva upućuju na redovnu građansku parnicu, shodno čl. 239. Zakonika o krivičnom postupku, obzirom da podaci krivičnog postupka ne pružaju dovoljan osnov za potpuno ili djelimično presudjenje, a utvrđivanje tih činjenica vodilo bi samo odugovlačenju postupka i uvećanju njegovih troškova.

Kako je optuženi oglašen krivim sud ga je obavezao na plaćanje troškov akriičnog postupka i to sudskog paušala u iznosu od 300 eura, koji paušal određen shodno dužini trajanja postupka, njegovoj složenosti i movinskim prilikama optuženog, te da na ime isplaćene nagrade vještaku finansijske struke M. B. M. za izradu nalaza i mišljenja, plati novčani iznos od 69,3 eura, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudne naplate.

Sa izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

VIŠI SUD U PODGORICI

Dana 07.12.2015. godine

Zapisničar PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA

Novčić Slobodanka Predrag Tabaš

DN-a, po primjerak:

1. VDT Podgorica,
2. Optuženom,
3. Braniocu optuženog,
4. A/A.

Postupljeno, dana _____ godine